

NEZAZNAVNOST VISOKE RESOLUCIJE

Tamara Langus 07/10/2004

Deseti festival Mesto žensk je na svojem meniju ponudil tudi premiero predstave dueta Maje Delak in Male Kline. Obe plesalki in koreografinji sta že ustaljeni sodelavki v predstavah, filmih in pri drugih projektih Zavoda EN-KNAP. Avtorici sta se tokrat lotili performansa z naslovom HI-RES [haj-res], ki smo si ga premierno ogledali v soboto zvečer.

Deseti festival Mesto žensk je na svojem meniju ponudil tudi premiero predstave dueta Maje Delak in Male Kline. Obe plesalki in koreografinji sta že ustaljeni sodelavki v predstavah, filmih in pri drugih projektih Zavoda EN-KNAP. Avtorici sta se tokrat lotili performansa z naslovom HI-RES [haj-res], ki smo si ga premierno ogledali v soboto zvečer.

Prijetno presenečenje je bil spet čisto nov videz dvorane v Stari Elektrarni. Tokrat so jo odeli v belino, oder pa tudi fizično ločili od nove udobne tribune. Še pred začetkom so bili tako ustvarjeni občutek čistosti in jasnine ter ravno pravšnja distanca do dogajanja na odru.

Mala Kline in Maja Delak sta predstavili izčiščen plesni performans, ki pa se spogleduje tudi z drugimi izraznimi oblikami. Že uvodoma se gledalci srečamo s projekcijo na bele stene. Tudi med samim plesom se nad plesalkama predvajajo izvrstni video posnetki Mauricia Ferlina, ki so skupaj z lučjo stalnega En-Knapovega sodelavca Jake Šimenca, ustvarjali vtis iluzije. K še večji sanjskosti prizorov sta pripomogli avtorici s počasnim in subtilnim gibom.

HI-RES naj bi obravnaval vprašanje ljubezni in komunikacije v sodobnem, tehnološko zaznamovanem svetu »visoke resolucije«, kot ga imenujejo avtorji.

Prvi trenutek negotovosti se ustvari skozi dolg negiben prizor, ki mu sledi šokanten preobrat. Takrat se ustvari odnos med obema plesalkama, ki se do konca predstave skoraj neopazno vrti, spreminja in obrača. Njun odnos ne poganja nikakršen poseben motiv, pač pa konstantna nežna privlačnost, ki pa se kaže na različne načine. Nikakor ne gre za pripovedovanje zgodbe s plesom, vendar vseeno lahko začutimo zastavljanje vprašanj o medčloveškem odnosu, dominantnosti vlog, sebičnosti, razumevanju, sočutju in nenazadnje celo ljubezni.

Plesalki v predstavi tudi spregovorita. Besede, še posebej, kadar so podane kot besno kričanje, zmotijo enakomren in umirjen tok predstave. Občutek iluzije v nenavadnem in skrivnostnem belem prostoru takrat žal izgine.

Del napovedi performansa, ki govori o problematičnosti sodobnega tehnološko naprednega sveta, je ostal nepojasnen. Pravzaprav nič v predstavi ne spominja na sodobno življenjsko naglico, niti na nove kanale komuniciranja, ki se odpirajo zaradi razvoja tehnologije, niti na katerekoli druge sociološke pojave. Visoka ločljivost je prisotna le v času, saj je predstava namenoma zelo počasna. Prav ritem dogajanja na odru pomaga vzpostaviti čistost in jasnost gibanja. Žal pa se ostrina celotne slike projekta HI-RES ni dovolj povečala, da bi »visoko resolucijo« zaznali tudi gledalci.

Performans HI-RES si lahko ogledate od 8. do 10. oktobra.

Med resničnostjo in iluzijo je tipala Tamara.